

Міністерство освіти і науки України
Мукачівський державний університет
Державна вища професійна школа ім. кап. Вітольда Пілецького в Освенцеми (Польща)
Університет економіки в Братиславі
Факультет економіки бізнесу в Кошице (Словацька Республіка)

**IV Міжнародна
науково-практична конференція
“УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИМИ
ТРАНСФОРМАЦІЯМИ ГОСПОДАРСЬКИХ ПРОЦЕСІВ:
РЕАЛІЇ І ВИКЛИКИ”**

6-7 квітня 2022 р.

УДК 005:[316+330:005.591.4]:332.15(043.2)
У66

*Рекомендовано до поширення через мережу Інтернет
Вченою радою Мукачівського державного університету
(протокол № 4 від 18 квітня 2022 року)*

У66

Управління соціально-економічними трансформаціями господарських процесів: реалії і виклики: збірник тез доповідей IV Міжнародної науково-практичної конференції (м. Мукачево, 6-7 квітня 2022 р.). – Мукачево: МДУ, 2022. – 272 с.

***Відповідальний за випуск:** ФЕЄР Оксана – к.е.н., доц., доцент кафедри менеджменту, управління економічними процесами та туризму, відповідальна за наукову роботу кафедри.*

***Технічний редактор:** ТОВТ Тетяна – к.е.н., доцент.*

У збірнику тез за матеріалами IV Міжнародної науково-практичної конференції, що проводилася кафедрою менеджменту, управління економічними процесами та туризму Мукачівського державного університету, висвітлюються погляди науковців, здобувачів освіти, представників державних органів влади та місцевого самоврядування, підприємницьких структур на актуальні проблеми управління соціально-економічними трансформаціями господарських процесів в сучасних умовах.

Матеріали структуровані в розрізі декількох напрямів досліджень: «Управління економікою держави в умовах глобальних перетворень»; «Особливості регіонального управління господарськими процесами»; «Управління економічними процесами суб'єктів господарювання»; «Фінансове регулювання та обліково-аналітичне забезпечення діяльності суб'єктів на мікро- та макrorівнях»; «Управління інвестиційно-інноваційною діяльністю»; «Управління освітньою діяльністю у цифровому просторі»; «Публічне управління та адміністрування в умовах інформаційного суспільства».

Матеріали подано в авторській редакції. Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір, точність наведених фактів, цитат, статистичних даних, галузевої термінології, інших відомостей.

УДК 005:[316+330:005.591.4]:332.15(043.2)

Матеріали конференції доступні для перегляду на офіційному сайті університету за адресою <https://msu.edu.ua/konferenciji-seminari/>

© Мукачівський державний університет, 2022
© Кафедра менеджменту, управління економічними процесами та туризму, 2022

СЕКЦІЯ 4. ФІНАНСОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТА ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ НА МІКРО- ТА МАКРОРІВНЯХ

Andrushko R. Business development and features of taxation in the EU	159
Prokoryshyn O., Humeniuk I. Social accounting in ukrainian conditions	161
Гуцаленко Л.В., Марчук У.О. IT - послуги в діяльності господарюючих суб'єктів	162
Жидовська Н.М. Новації державної політики на ринку віртуальних активів	165
Замазій О.В. Організація обліку надходження основних засобів в бюджетній установі	167
Ксьонжик І. В., Мацьків Г.В. Особливості оподаткування суб'єктів малого бізнесу	170
Максименко Д.В. Управлінський облік як інтегрована система управління	173
Малецька О.І., Ціцька Н.Є. Особливості бухгалтерського обліку в Литві	174
Мединська Т.В. Дискреційні фіскальні заходи для подолання кризи	176
Мулик Т.О. Аналітичне забезпечення управлінських рішень на основі балансу	179
Нестерова С.В. Найпростіші діаграми для візуалізації даних – види та застосування в аналізі	182
Пономарьова Н.А. Від контролю до управління якістю: зміна парадигми для суб'єктів аудиторської діяльності	185
Томашук І.О. Методичні аспекти управління дебіторською заборгованістю аграрних підприємств	188

СЕКЦІЯ 5. УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

Білецька Н.В., Стець В.І., Чигур В.О. Теоретичні аспекти обліково-аналітичного забезпечення фінансового менеджменту підприємства	192
Мацьків Г.В. Оцінка джерел фінансування інноваційної діяльності	194
Новаковська І.О. Сучасні виклики інвестиційних процесів на ринку нерухомості в Україні	197
Петришин Н.Я., Завербний С.А. Проблеми і перспективи інноваційного розвитку в Україні у післявоєнний період за активізування євроінтеграційних умов	200
Похиленко Н.М. Необхідність формування системи сільськогосподарських знань та інновацій в Україні	202
Румянцева І.Б., Семанишин С.Я. Інноваційні технології в сучасному ресторанному бізнесі	205
Усата Н.В. Нові підходи розвитку сільських територій в умовах децентралізації на засадах державно-приватного партнерства	207
Черемісіна С.Г., Россоха В.В. Прогресивні напрями інноваційного розвитку молочної галузі України	209

СЕКЦІЯ 6. УПРАВЛІННЯ ОСВІТНЬОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ У ЦИФРОВОМУ ПРОСТОРИ

Chovriy S. Digital transformation of educational activity at higher educational institutions	213
Hoida N. Formation of english phonetic competence of senior school students using computer technologies	215
Алмашій І.І. Екологічна спрямованість керівників	217

ЕКОЛОГІЧНА СПРЯМОВАНІТЬ КЕРІВНИКІВ

Із розвитком науково-технічного прогресу у 21-му столітті все більше приділяють уваги питанням управління колективом та його вплив на природне середовище. Людський фактор стає вирішальним у вмілому управлінні організацією. В кожному конкретному випадку управління в будь-якій сфері діяльності та успіх функціонування організації залежить від особистих якостей менеджера, від його вміння працювати з людьми. Важливим для менеджерів є розуміння потреб та запитів не тільки споживачів але й підлеглих, вміння правильно оцінити потенціал та індивідуальні особливості працівників і врахувати концепцію сталого розвитку природного середовища. Важливою характерною особливістю діяльності сучасних організацій для ефективної діяльності та досягнення максимальних результатів поставлених цілей з врахуванням параметрів природного середовища. Для цього необхідна екопрофесійна компетентність як змітовий прояв екологічної культури керівника.

Для формування екологічної культури особистості використовується найбільш поширена виховна модель з врахуванням трьох компонент: інтелектуальної, мотиваційно-ціннісної та поведінково-діяльнісної. Інтелектуальна компонента є змістовним наповненням екологічної культури особистості. Формування теоретичної частини, а саме екологічних знань відбувається на основі узагальнених положень та висновках різних галузей науки (біології, фізики, хімії, географії...). Часто в діяльності керівників організацій використовує методичні рекомендації загального зразку як еталон, де в свою чергу не враховано місцеві особливості. Це знижує виховний потенціал у формуванні екологічної культури молоді на місцевому та регіональному рівні [1, с. 9].

Одна з найбільш відомих періодизацій розвитку людини як суб'єкта діяльності є періодизація запропонована С.Д. Максименком [2, с. 27]. Відповідно представлених автором етапів процесу професійного становлення можна представити алгоритм формування екопрофесійних якостей у наступному виді:

1. стадія «оптації» - характеризується підготовкою до життя, до праці, підготовкою свідомого й відповідального планування;
2. стадія адепта – професійна екопідготовка (формування змістової компоненти екопсихологічних знань з врахуванням основних положень сталого розвитку природного середовища);
3. стадія адаптанта – входження в професію після завершення професійного становлення (стадія триває від декількох місяців до 2–3 років);
4. стадія інтернала – входження в професію як повноцінний колега, здатність засвоїти прийняті у колективі еконорми;
5. стадія майстра – коли про працівника можна сказати, що він кращий серед звичайних і гарних, тобто працівник помітно виділяється на загальному тлі (має свій екостиль і своє «еко-образ»);
6. стадія авторитету – означає, що працівник своїм прикладом серед інших працівників спонукає до наслідування природовідповідної поведінки і діяльності;
7. стадія наставника – заняття екопросвітницькою діяльністю серед колективу.

Керівник стає не просто досконалим фахівцем у своїй області, але й учителем, здатним передати кращий свій екодосвід учням і втілити в них частину своєї душі. Таким чином, вищий рівень розвитку будь-якого фахівця є професіонал, що став наставником, учителем, консультантом, що втілює в собі екологічну культуру в кращому розумінні цього слова.

Список використаних джерел:

1. Алмаший, І.І. *Особливості формування екологічної культури молоді природоцентричного типу в діяльності громадських організацій [Текст] / І.І. Алмаший. – Ужгород: Говерла // Науковий вісник Ужгородського університету: Серія: Педагогіка. Соціальна робота / гол. ред. І.В. Козубовська. Ужгород: Говерла, 2014. Вип.30. - С. 9-12.*
2. Сладкевич В.П. *Сучасний менеджмент організації : навч. посіб. для студ. ВНЗ / В.П. Сладкевич, А.Д. Чернявський – К. : МАУП, 2007. – 488 с.*

УДК 37.07:005.3:008:[373.2.091.113]

АТРОЩЕНКО Т.О.

доктор педагогічних наук, професор,
доцент кафедри педагогіки дошкільної,
початкової освіти та освітнього менеджменту,
Мукачівський державний університет, м. Мукачево, Україна

**УПРАВЛІНСЬКА КУЛЬТУРА КЕРІВНИКА ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ:
МЕТОДИЧНИЙ КОНТЕКСТ**

Сучасне глобалізоване суспільство ставить високі вимоги до управління національною системою освіти, що вимагає всебічного і глибокого аналізу наявних теоретичних ідей та концепцій, вивчення і впровадження передового вітчизняного та зарубіжного управлінського досвіду тощо. З огляду на цю об'єктивну потребу, перш за все слід звернутися до розгляду феномену управлінської культури керівника закладу дошкільної освіти (далі - ЗДО), оскільки саме цей заклад освіти першим забезпечує якісну освіту, розвиток і виховання підростаючого покоління.

Цілком погоджуємося з М. Бадіцею, що модернізація освітнього процесу окреслює нові універсальні вимоги до професійної компетентності учасників освітнього процесу: оволодіння технологіями менеджменту і маркетингу в освіті; залучення до управлінських процесів; створення принципово нових освітніх моделей у підготовці менеджерів дошкільної освіти; підвищення престижності професії; модернізація програми підготовки майбутніх фахівців дошкільної освіти з урахуванням досвіду інших країн світу [1]. Вважаємо за доцільне доповнити цей перелік однією із першочергових вимог - формування управлінської культури у майбутніх керівників ЗДО у процесі фахової підготовки.

Теоретичний аналіз досліджуваної проблеми допоміг виявити зростання зацікавленості сучасних науковців, педагогів-практиків, що свідчить про її важливість і соціальну значущість в умовах модернізації вітчизняної системи дошкільної освіти. Розкриємо найбільш актуальні для нашого дослідження визначення поняття «управлінська культура» і на цій основі представимо власне розуміння управлінської культури керівника закладу дошкільної освіти.

Управлінська культура, як переконана Г. Попова, є складовою професійної культури менеджера і виявляється через систему фахових, культуро-орієнтованих знань, умінь, розвинені мотиваційно-ціннісну, інтелектуальну, емоційно-вольову, комунікативну сфери особистості. Водночас, вона набуває характерологічних ознак, властивостей особистісної та професійної культури менеджера, інтегрує їх, враховуючи соціальну спрямованість фахової діяльності [2].

Згідно із визначенням С. Королук, управлінська культура – це різновид професійної культури, який складається з політичної, правової, адміністративної, менеджерської, організаційної, соціально-психологічної, інформаційної, комунікативної

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>